

**HOTĂRÂREA nr. 497
din 11.12.2018**

Dosar nr: 439/2018

Petiția nr: 3750/12.06.2018

Petentă:

Reclamată: Instituția Primarului Sector 4 București

Obiect: neasigurarea locului de parcare pentru o persoană cu dizabilitate

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.

I. 2. Numele și sediul reclamatei

2. Instituția Primarului Sector 4 București, Bulevardul George Coșbuc nr. 6-16, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta, mama unui copil cu dizabilitate, consideră discriminatorie neasigurarea unui loc de parcare.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate pentru data de 21.08.2018 (filele 30-31 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

6. La audierea din 21.08.2018 s-a prezentat petenta.

7. Petentei i s-au comunicat punctele de vedere ale reclamatei, fiind solicitate concluzii scrise (fila 67 din dosar).

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

8. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 3750/12.06.2017** (filele 1-4 din dosar) petenta arată următoarele:

- este mama unui copil cu dizabilitate;
- a solicitat o parcare destinată persoanelor cu dizabilități;
- a primit un loc de parcare, care a fost și marcat;
- în data de 07.06.2018 locul nu a putut fi folosit, ocupat fiind de un alt autoturism;
- sesizată, Poliția locală a afirmat că nu poate lua nici o măsură împotriva celui care a ocupat locul de parcare;

- a sesizat partea reclamată, care nu a luat nici o măsură.

A depus la dosar înscrisuri (filele 5-29 din dosar).

9. Cu ocazia audierii petenta a depus la dosar înscrisuri (filele 32-39 din dosar). A arătat că parcare a fost ocupată în mod repetat de diferite autoturisme.

10. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5147/22.08.2018** (filele 44-46 din dosar cu înscrisuri) petenta a solicitat să fie reprezentată la audiere de soț.

11. Petenta, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6300/12.10.2018** (filele 68-83 din dosar cu înscrisuri) arată că cei de la poliția locală a sectorului 4, chemați fiind, au venit în mod repetat la fața locului când locul de parcare a fost ocupat, dar au refuzat să întocmească proces verbal.

12. Această adresă a fost completată prin cea înregistrată la CNCD cu **nr. 6317/15.10.2018** (filele 84-91 din dosar).

Susținerile reclamatei

13. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 5141/21.08.2018** (filele 40-43 din dosar), reclamata arată următoarele:

- la sesizarea petentei poliția locală s-a deplasat la fața locului, însă parcare era liberă;

- s-a comunicat petentei unde să sesizeze ocuparea parcării (Dispeceratul Direcției Generale de Poliție Locală Sector 4);

- când poliția locală s-a mai deplasat să verifice situația a constatat că pe locul de parcare se află autoturismul soțului petentei;

- în consecință au fost luate măsurile necesare pentru asigurarea parcării.

Al doilea exemplar filele 47-49 din dosar.

A depus la dosar înscrisuri (filele 50-66 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

14. Colegiul director constată următoarele:

- petenta este mama unui copil cu dizabilitate;

- partea reclamată i-a acordat un loc de parcare, marcat corespunzător;

- la data de 07.06.2018 locul a fost ocupat de o altă mașină;

- în următoarea perioadă parcare a fost ocupată în mod repetat de diferite autoturisme;

- sesizată, Poliția locală s-a deplasat de două ori la fața locului: în data de 13.07.2018 (când parcare era liberă) și în data de 17.07.2018 (când locul de parcare era ocupat de deținătorul de drept);

- la sesizare partea reclamată nu a luat nici o măsură de asigurarea parcării pentru mașina cu care este transportat copilul cu dizabilitate.

15. Colegiul director, din probele depuse la dosar, nu poate constata că angajații Poliției locale au fost la fața locului când locul de parcare era ocupat de alte autoturisme, dar poate constata că prima sesizare era din data de 07.06.2018, la care reclamatul afirmă că poliția locală s-a deplasat la data de 13.07.2018, adică cu mai bine de o lună după această sesizare. Mai mult, petenta depune probe din care reiese că parcare este

ocupată în mod repetat de alte autoturisme, însă poliția locală a verificat doar de două ori situația.

16. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

17. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

18. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

19. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a arătat că în ciuda prevederilor legale grecești, unei persoane condamnate penal la o pedeapsă privativă de libertate cu executare (pentru refuzul înrolării în armată) nu i poate interzice să devină notar. Astfel CEDO a concluzionat că *„dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”*.

20. Colegiul director constată că poliția locală, aflată în subordinea reclamatei, a omis să trateze în mod diferit persoane aflate în situație diferită, în sensul că nu a depus nicio diligență reală în a asigura, inclusiv prin controale repetate și aplicarea unor amenzi, paracarea necesară unui copil cu dizabilități. O astfel de atitudine venită din partea unor autorități care au sarcina de a supraveghea ordinea și siguranța cetățenilor, în mod vădit reprezintă o diferențiere produsă în dauna persoanelor cu dizabilități.

21. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

22. În cauza de față acest criteriu este dizabilitatea.

23. Dreptul atins este cel asigurat prin prevederile **Legii nr. 448/2006**. Dreptul la un loc de parcare pentru persoanele cu dizabilitate nu se referă în mod exclusiv la acordarea și amenajarea unui spațiu, ci și la asigurarea ca acest spațiu se utilizează în mod corespunzător, și nu se ocupă de alte persoane decât de persoane cu dizabilități. În caz contrar, dreptul ar fi doar unul ipotetic.

24. Sunt incidente și prevederile art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**, care stabilesc: *„Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau*

comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

25. Art. 10 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:

[...]

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități”.

26. În consecință lipsa unei intervenții prompte din partea poliției locale subordonate reclamatei (reclamată care a fost informată privind situația existență), reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborată cu art. 2 alin. 4 și art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000**, fiind o deosebire pe bază de dizabilitate care are ca efect restrângerea dreptului unui copil cu dizabilitate de a beneficia în mod efectiv de un loc de parcare. Fapta reprezintă un comportament pasiv care, prin efectele generate, a defavorizat în mod nejustificat un copil cu dizabilitate. Prin neluarea unor măsuri prompte, reclamata a refuzat acordarea dreptului efectiv de parcare.

27. Art. 26 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** prevede:

„(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.

(2) Consiliul sau, după caz, instanța de judecată poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești.”

35. Colegiul director aplică amenda contravențională de 1.000 lei față de Instituția Primarului Sector 4 București, având în vedere următoarele:

- a) discriminarea a vizat o persoană;
- b) partea reclamată este o instituție publică, făcând fapta mai gravă;
- c) victima discriminării este un copil cu dizabilitate, extrem de vulnerabil.

36. Obligă reclamata să publice un rezumat al hotărârii de constatare, cu respectarea caracterului confidențial al datelor de identificare ale petentei, pe propria pagină de internet, cu link de pe prima pagină, timp de 3 luni.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. fapta reclamatei reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborată cu art. 2 alin. 4 și art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000**;
2. aplică amenda contravențională de 1.000 lei față de Instituția Primarului Sector 4 București;
3. obligă reclamata să publice un rezumat al hotărârii de constatare, cu respectarea caracterului confidențial al datelor de identificare ale petentei, pe propria pagină de internet;
4. o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și Direcției Generale a Finanțelor Publice București.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: Amenda se va achita la Direcția Generală a Finanțelor Publice București, dovada plății și a publicării rezumatului hotărârii se va trimite către CNCD în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii. În caz contrar CNCD va lua măsurile legale necesare.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării: 12.12.2018

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

